

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje „Katol. tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije.

Za inserate se plačuje od enostopne petivrstice za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do torka opoldne. — Ne zaprte reklamacije so poštne proste.

Tretjina srbske armade uničena.

Naši zavzeli prelaz Suvobor. — Naši zopet ujeli 1254 Srbov. Naši zrakoplovci nad Lvovom. — Mir okoli Przemysla. — Na rusko-poljskem in gališkem bojišču položaj neizpremenjen. — V Karpatih prelaz Uszok naš. — Avstrijska zmaga pri Homoni.

Iz nove balkanske zveze ne bo nič.

Trosporazum si na vsi moč prizadeva, da bi prišlo do sprave med Bolgarijo in Srbijo, in ruski poslanik v Nišu, knez Trubeckoj, smatra za svojo glavno nalogo, da spravi Srbijo z Bolgarijo. Po ruskem naziranju je bil položaj takrat, ko je bil imenovan za novega ruskega poslanika za Srbijo knez Trubeckoj, ta-le: Če bi napadla Bolgarija, katero se smatra vedno bolj za težšče celega položaja, Turčijo tedaj Rumunija prodirala proti Transsylvaniji ob mejno gorovje med Avstrijo in Rumunijo. Če bi se pa vrgla na stran Turčije, potem bi pa napadla Rumunija Bolgarijo. Če pa ostane Bolgarija nepristranska, tedaj bi ostala tudi Rumunija nepristranska. (Tako je opisal naziranje rumunske opozicije bukareštanski dopisnik petrogradskega lista „Rječ“.) O javni Rumuniji, v kateri postaja po imenovanju energičnega nemškega poslanika Barona Busche upliv Nemčije je vsak dan vedno večji, se je istotako smatralo, da bo ostala, kakor Grčija in Italija, nepristranska. (Tako je pisal list „Petrogradsky Kurjer“.) Na ta način vabi Rusija Bolgarijo, med tem, ko pritiska istočasno Anglija na Srbijo, da bi odstopila Bolgariji bolgarski del Macedonije. Dokler bo ostal na krmilu bolgarske vlade ministrski predsednik Radoslawow, ne bodo našla vabljiva prigovarjanja Rusije v Sofiji nobene ga odmeva. Toda taj ti se tudi ne sme, da imajo rusofilski bolgarski politiki Danew, Gešov in Maljov veliko upliva v Bolgariji. Ti možje sicer niso za to, da bi posegla Bolgarija dejanski v sedanji evropski spor, toda izjavljajo se sledeče: Če že mora priti do vojske, potem nikar proti Rusiji! V bolgarskem sobranju in časopisju vre. Rusija pritiska pod geslom: „Kdor ni z nami, je proti nam!“ na Bolgarijo, da bi se odločila in ruski „uplivi“ učinkujejo očitno v bolgarski zbornici, kakor tudi v bolgarskem časopisju. Strah, da bi utegnila Rusija svoj čas uničiti neubogljivo Bolgarijo, učinkuje tudi na takih mestih, kjer ni nobene simpatije za Rusijo in kjer niso našla vabljiva prigovarjanja Rusije nobenega odmeva. To je sumljivo. Po vsej Bolgariji se občuti huda borba za srce Bolgarije in razburjenje, kakoršnega ni kmalu najti, preveča bolgarski narod. Tu pa tam se javno izražajo, da je napočil trenotek, ko se bo dalo nazaj dobiti Odrin in Macedonijo. Rusija obeta Bolgarijo oboje in to ni prazno mamilo, ampak zelo nevaren bacil. Vladna stranka si prizadeva z veliko spretnostjo, da bi osredotočila vse želje bolgarskega naroda na Macedonijo. Rusi pa kažejo v enomer proti Odrinu.

V trenotku, ko se bo začelo razvijati vse balkansko vprašanje in se bo dognalo, da je sprememba bukareštanske mirovne pogodbe neobhodno potrebna, bo morala Bolgarija pokazati svojo barvo. Za sedaj so si vse bolgarske stranke edine v tem, da se narodno stremljenje, priklopitev Macedonije k Bolgariji, ne sme spraviti izpred oči. Rumunija in Bolgarija bosta pa mogli uvideti, da se morejo njuni smotri doseči le

samo proti Rusiji. Genadijev se je še-le pred kratkim prav odkritosrčno tako-le izjavil: „Če zmaga Rusija, bi bil konec Bolgarije“. Napadalna politika Rusije na izhodu ne trpi na Balkanu nobene samostojne in močne države. Kakšne smotre zasleduje Rusija, naj berejo Bolgari in Rumuni, ki obračajo svoje oči proti Petrogradu, v „spomenu“ grofa Ignatiewa. Kot enega glavnih smotrov ruske izhodne politike označuje grof Ignatiew „nadvlado v bližnjem izhodu, ohranitev in razvoj v večstoletnem delu pridobljenega in od Vsemogočnega naprej določenega stališča Rusije, zastopnika pravoslavja in najštevilnejšega ter najmočnejšega slovanskega plemena.“ Rusija mora biti edini gospodar na Balkanu in v Črnem morju, narodi na izhodu morajo obračati svoje oči le samo na Rusijo, njih usoda mora biti odvisna le samo od Rusije, ne pa tudi od drugih evropskih držav. Rusija hoče biti gospodar ne le na Balkanu, ampak tudi v Črnem morju, zato pa rabi morsko ožino Dardanele in gospodarstvo nad Carigradom, kar bi pa ne pomenjalo ničesar drugega, kakor popolno odvisnost Rumunije in Bolgarije od Rusije. Upa se, da bodo naše zmage v Srbiji in na Poljskem olajšale stališče teh nepristranskih balkanskih držav napram svetovni vojski. Kot dobro znamenje se smatrajo poročila grških listov, ki popolnoma odkrito pišejo, da se je misel na novo balkansko zvezo razblinila vsled prevelikih zahtev Bolgarije v prazen nič.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Kratko uradno poročilo.

Dunaj, 30. novembra.

Avstrijski generalni štab uradno poroča: Na severnem bojišču se včeraj na naši bojni črti ni zgodilo nič posebnega važnega.

Obleganje Przemysla.

Prški „Čas“ objavlja naslednje, z zrakoplovno pošto poslano pismo nekega našega častnika iz prezmislke trdnjave:

„Oblega nas očitno zelo slaba ruska armada. Okoli trdnjave vlada mir, le izpadi naše posadke ga od časa do časa prerušijo. Založeni smo za mesec, zdravstvene razmere so izborne, nalezljivih bolezni sploh ni. Razpoloženje je povsem mirno; situacija za nas stalno dobra.“

Zrakoplovi nad Lvovom.

Iz Lvova se poroča: Zadnja številka lista „Kurier Polski“ poroča, da se nad Lvovom vsak dan popoldne prikažejo avstrijski zrakoplovi, ki tolažijo prebivalstvo z nado, da bodo skoraj osvobojeni. Kakor poroča list, je ljudstvo teh zrakoplovov zelo veselo.

Zmaga pri mestu Homona.

Budimpešta, dne 30. novembra.

Ruske čete, ki so v četrtek, dne 26. novembra, udrle na Ogrsko, in sicer v mesto Homona, so se hotele takoj zopet umakniti čez Karpate. Naše čete pa so rusko umikanje ustavile. Več dni so trajali krvav-

boji, dokler niso naši Ruse popolnoma užugali in jih vrgli v smeri proti zahodu nazaj. V tem trenotku je zadel ruske čete hud udarec: Naši so Ruse tako napeli, da je na stotine mrtvih in ranjenih ležalo na sneženih poljanah. Celi oddelki sovražnih čet so se našim udali. Mesto Homona, ki leži izhodno od znane ogrske mesta Eperjes, je razun 30 hiš, ki so jih ruske krogle razdrle, nepoškodovano. Zmaga pri Homoni je mnogo večja kot se je prvi hip mislilo.

Prelaz Uszok zopet naši zavzeli.

Budimpešta, 30. novembra.

List „Pesti Ujsag“ poroča, da je prelaz Uszok, katerega so se Rusi pretečeni težen polastili, zopet v naših rokah. Komitata Ung in Zemplen pa sta že popolnoma očiščena sovražnih čet. Pri mestecu Köröstakso (na severni strani komitata Zemplen) se je vršila dne 30. novembra večja borba med našimi in Rusi. Naši so Ruse prijeli od treh strani in jih končno pognali v beg čez Karpate. V boju so ujeli Avstrijci 700 Rusov.

Ugoden položaj na Karpatih.

Budimpešta, dne 30. novembra.

„Pesti Naplo“ poroča iz Ungvarja, da se je veliki župan zelo pomirjevalno izrazil o ruskih upadih na Ogrsko. „Na podlagi lastnih izkušenj“, pravi poročevalec omenjenega lista, „lahko trdim, da je položaj popolnoma pomirjevalen. Gibanje naših čet je sedaj tako urejeno, da bo sovražnik na celi črti tepen. Železniški vlaki privažajo dan na dan velike množice ruskih ujetnikov.“

10.000 Rusov ujetih.

Berlin, dne 30. novembra.

Kakor poroča časnikarski urad „Korrespondenz Erzberger“, nemško prodiranje na izhodnem bojišču (proti Rusom) vedno napreduje. Nemški armadni zbor, kateremu je stala velika ruska premoč nasproti, je ujel nič manj nego 10.000 Rusov.

Bolgarija proti ruskim načrtom.

Iz Sofije poročajo: Vladni listi zaznamujejo z veliko nevoljo razprave velikih ruskih časopisov o vprašanju bolgarske in rumunske nevtalnosti. Ruski listi ne tajijo, da hoče Rusija poraziti Turčijo na ta način, da udari čez Tracijo na Carigrad, ter podudarjajo, da bi v slučaju potrebe Rusija ne mogla upoštevati niti rumunske niti bolgarske nevtalnosti. Petrogradska „Rječ“, ki ima ozke zveze z ruskim zunanjim ministrstvom, piše dobesedno: „Nevtralnost Rumunije in Bolgarije nam ne zadostuje in ne bo mogoča, kadar se odločimo, da udarimo s svojo armado pred vrata samega Carigrada“. Bolgarski uradni listi svarijo Rusijo, da naj ne ogroža stališča nevtalnih balkanskih držav, sicer bi mogla doživeti neprijetna presenečenja.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Na gori Suvobor zavzeli Avstrijci važen prelaz.

Dunaj, 30. novembra.

Z bojišča proti Srbom se uradno poroča: Včeraj so naše čete z naskokom zavzele prelaz na gori Suvobor, to je gorsko sedlo na cesti

Valjevo—Cacak. Srbi so to važno postojanko trdovratno branili. Bataljon št. 70 se je v tem boju posebno izkazal. Tudi pešpolk št. 16 in domobranski polk št. 23 sta se zadnje dni posebno izkazala.

Včeraj smo ujeli vsega skupaj 1524 Srbov, 14 strojnih pušk. V Užici je padlo našim mnogo orožja in streliva v roke.

Srbske izgube čez 100.000 mož.

Kodanj, 30. novembra.

Zaupnik srbskega ministrskega predsednika, Marko Zemovič, ki se sedaj nahaja v Petrogradu, piše v ruskem listu „Novoje Wremja“:

Priključanje nam ne bo nič pomagalo. Srbi so dosedaj v bojih z Avstriji izgubili najmanj 100.000 vojakov, to je eno tretjino svoje armade. Usoda, ki sedaj grozi Srbiji, je stokrat hujša, kot je usoda — Belgije. Srbija je v nevarnosti, da bo popolnoma uničena. Če kdo misli, da bi bila Srbija oteta, ako izpolni bolgarske pogoje, se hudo moti. Ljudje, ki so takih misli, hočejo samo veličasten pogreb Srbije. Za ta izhod pa je sedaj že prepozno.

Zopet tri srbske divizije uničene.

Sofija, dne 30. novembra.

Bolgarski uradni list „Kambana“ poroča, da so bile srbske divizije št. 4, 6 in 1 v bojih z Avstriji popolnoma uničene. Vsa artilerija teh divizij je padla avstrijski armadi v roke. Tudi listi, ki pišejo v strogo ruskem smislu, so sprevideli, da se vsled neprestanega prodiranja avstrijske armade v Srbijo, bliža tej državi skorajšnji konec.

Polkovnik Privičević poveljnik na Črnem vrhu.

Na Črnem vrhu (izhodno od Valjeva, ne daleč od Drine) je bil poveljnik srbske armade podpolkovnik Privičević. Naši častniki so ga z daljnogledi opazili, pa tudi on je velik časa opazoval iz okopov našo vojsko. (To je bilo dne 19. oktobra popoldne. A drugi dan zjutraj je bil dotični okop, kjer se je nahajal Privičević, v naših rokah, ali o njem ni bilo nobenega sledu. Ujetniki potrjujejo, da je vodil Privičević celo borbo na Črnem vrhu in hvalijo njegovo vojaško znanje. (Privičević je bil do leta 1904 avstrijski častnik.) Privičević je pod poveljstvom prestolonaslednika Aleksandra, ki mu nalaga najtežje stvari, da jih izvrši. Neosnovana je vest, da je padel Privičević v beograjskih ulicah. On je še sedaj pri armadi, ki se je umaknila na drugo stran Valjeva.

Major Vojislav Tankosič je padel. Pokopali so ga na Drini osješki domobranci in torej ne odgovarja besnici „Az Est“—ova vest, da leži ranjen v bolnici v Nišu.

Vlak z ranjenci trčil v osebni vlak.

Sofija, dne 30. novembra.

Nedavno je v bližini postaje Lapovo v Srbiji na odprti železniški progi trčil vlak s srbskimi ranjenci v osebni vlak. Vsled silnega trčenja je bilo izmed ranjencev na mestu 300 mrtvih, med tem ko je bilo drugih 500 smrtnonevarno poškodovanih. Železniški vozovi so bili popolnoma uničeni.

Ogrski delavci v osvojenih srbskih krajih.

List „Pressburger Tagbl.“ poroča, da se je iz Sabadke odpeljalo več sto ogrskih delavcev v Srbijo, da popravijo v osvojenih krajih železniške proge in ceste. Uporabili jih pa bodo tudi še za druga važna dela.

Iz Bačke se je odpeljalo v Srbijo že 7000 delavcev.

Večerna slika s srbskega bojišča.

Vojak piše z južnega bojišča: „Vreme krasno, mesečina bajna; če ne bi videl človek drugih vojnih grozot, bi bilo naravnost idealno. V krasni kotlihi smo, okoli in okoli sami gozdovi. Planjava je pogrnjena z belo snežno odejo. Ko zaplapolajo zvečer ognji in se razlije mesečina, tedaj se oglase na eni strani pesmi naših Sremcev, z druge strani pa zadone

pesmi huzarjev, da prevzame človeka neko čudno čustvo. V takem trenutku se spomnim na domačo hišo, na otroke in ženo in tedaj odhitim, da jim pošljem pozdrav po vojni pošti...“

Nemško-francosko bojišče

Uradno poročilo o stanju nemških armad.

Berolin, dne 30. novembra.

Iz večkega vojnega stana se z dne 30. novembra predpoldne poroča: Na zahodnem bojišču ni bilo nobene spremembe.

Ob izhodno-pruski meji se je izjalovil napad močnejših ruskih čet na nemške utrdbe izhodno od Darkehemen. Rusi so imeli velike izgube. Ostanek ruskih čet, nekaj častnikov in 600 mož so Nemci ujeli.

Južno od Visle so imeli večerajšnji protinapadi nemških čet precejšnjih uspehov. Nemške čete so zaplenile 18 topov, več kakor 4500 Rusov so pa ujele.

Na Južnem Poljskem ni bilo nobene spremembe.

Prodiranje Nemcev do severne francoske morske obali.

Amsterdam, dne 30. novembra.

Amsterdamskemu listu „Allgemeine Handelsblatt“ se poroča iz Londona z dne 29. novembra sledeče: Iz Boulogna se poroča londonskemu listu „Times“: Zdi se, da nameravajo Nemci podvzeti svoje bližnje napade v okolici Arrasa, kjer so baje že zbrali okrog 700.000 mož ter očitno nameravajo napraviti nov, prav močen poskus, da bi dosegli morskobal ob črti Arras—Lille.

Japonska ne pošlje svojih čet v Francijo.

Berolin, dne 28. novembra.

Listu „Berliner Tagblatt“ se poroča iz Pariza: Anglija, Francija in Rusija so zaprosile Japonsko, da bi jim poslala nekaj armadnih zborov zopet Nemce. Japonska pa je zahtevala za to uslugo toliko ozemlja, da so Anglija, Francija in Rusija morale opustiti misel na pomoč Japonske. Pač pa je dobila Japonska nalogo, da mora zasledovati oddelek nemškega vojnega brodovja, katero se nahaja v južno-ameriškem vodovju.

Moč Anglije in Francije v Sredozemskem morju.

Angleške in francoske vojne ladje obstreljujejo sedaj utrdbe ob uvalu v Dardanele, toda dosedaj se ni imelo obstreljevanje nobenega uspeha. Število angleških in francoskih vojnih ladij, ki bi prišle v pomorski btki v Sredozemskem morju v poštev, nam kaže, da razpolagata Anglija in Francija v resnici čez ogromno bojno silo v tem morju.

K angleški vojni mornarici v Sredozemskem morju je prištevati 4 križarke tipa „Invincible“. Vsaaka teh velikih vojnih ladij je oborožena z 8 velikanskimi topovi kalibra 30,5 cm s po 18.000 tonami. Nadalje 4 velike oklopne križarke tipa „Duke of Edinburgh“ in tipa „Delence“, s po 14.000 tonami in s številno srednjo artilerijo. Vrh tega imajo še Angleži 4 majhne zavarovane križarke, 16 torpednih rušilcev, 6 podmorskih čolnov ter veliko število rušilcev podmorskih čolnov. Tem bojnim silam se mora pa še tudi prištevati oddelek angleškega vojnega brodovja, ki je zasidran v angleški luki Giberaltar. Ta oddelek vojnega brodovja more stopiti na bojno pozorišče ne le v angleških vodah, ampak ravno tako hitro tudi v Sredozemskem morju. V Giberaltarju se nahaja velika linijska ladja „Dreadnought“, ki je bila prva moderna velikanska angleška vojna ladja, nadalje dva velikana razreda „Lord Nelson“, kot prehodnika dreadnoughtov in ena velika starejša linijska ladja s 14.000 tonami ter ena zavarovana križarka. Iz tega se razvidi, da imajo Angleži v Sredozemskem morju nič manj kot 5 morskih velikanov, 2 preddreadnoughta, eno starejšo večjo vojno (linijsko) ladjo ter 4 močne križarke.

Mnogo večje kakor angleško, je pa francosko vojno brodovje, ki se nahaja v Sredozemskem morju, in sicer v Toulunu na južnem francoskem. Tukaj se nahaja prvi oddelek, ki šteje 4 velike vojne ladje (dreadnoughte) razreda „Jean Bart“, 4 mogočne linijske ladje razreda „Danton“ (po 18.000 ton), 8 linijskih ladij razreda „Patrie“ in „Demokratie“, 3 manjše linijske ladje, 6 novih in modernih oklopnih križark, ki so tudi v luki Toulun zasidrane, nadalje 40 torpednih rušilcev, 10 podmorskih čolnov, 4 rušilce torpednih čolnov in večje število zavarovanih brzih križark.

Za vsem razpolagata Anglija in Francija skupaj v Sredozemskem morju z 9 morskimi velikan-dreadnoughti 15 mogočnih linijskih ladij, 10 velikih oklopnih križark 19 podmorskih čolnov in 60 torpednih rušilcev.

Zasedanje francoske zbornice v Parizu.

Bukarešta, dne 28. novembra.

Iz Petrograda se javlja: Francoska vlada je sklicala francosko zbornico na kratko zasedanje na dne 6. decembra v Pariz.

Slike iz vojne.

General na stolu.

„Il Resto del Carlino“ priobčuje iz Pariza sledečo vojno sličico, ki se je dogodila na severnem francoskem. Star francoski general, že sključen, a zelo debel in težak, ne hodi rad, vendar pa hoče le

biti vedno na bojni črti pri svojih vojaki. Ne more odjahati do prvih okopov in postajati tamkaj na ure. Zato si je izmislil general čisto enostavno reč: daje se prenašati na močnem stolu in počaka tamkaj, kjer padajo topovske kroglice najgosteje, koder žvižgajo in švigajo kroglice po zraku in čaka mirno, ne da bi se premaknil tekom boja. Njegov štab je postavljen na težko izkušnje, ker se zdi, da je general neranljiv. Nekega dne se je nahajal general, kakor običajno, ne eni najbolj nevarnih točk. Slo je za skoro nevzdržljivo postojanko. General je sedel na svojem stolu; sovražnik je spal ogenj s podvojenno silo, smrt je besnela po vsej črti. Čete so se že pričele umikati. A tu pa vzklikne general: „Vojaki! Ostanite mirno in brez skrbi tamkaj, kjer sedim jaz. Saj veste, da je moj konj daleč in da bi moral v slučaju, če odidete vi, ostati sam na bojišču!“

Ganljivi prizor iz vojne.

„Berliner Tagblatt“ poroča iz Zeneve: Sledeči ganljivi prizor je pripovedoval francoski vojak iz bojev po noči za Yperu: „Napočel je jutranji svet in smo mogli videti ozemlje, kjer smo se bojevali. Brezdvomno so se Nemci po bitki zopet vrnili, da odnesejo svoje tovarise. Vsa pokrajina je bila prazna in nisimo videli ne mrtvecev ne ranjencev. Le en sam ranjenec je ležal na pol potu med obema sovražnima streliškoma jarkoma. Naši vojaki so se vedno streljali, a niti eden ni meril na nesrečnega. Kar smo zagledali vojaka, ki je prišel iz nemškega streliškega jarka; očitno je hotel pomagati ranjencu. Salva naših vojakov ga je podrla. „Ogenj ustavi“, je nenadoma zaukazal naš oficir. Ubogali smo in videli na svoje veliko presenečenje, kako je zapustil častnik jarek. Tu ga je zadel nemška kroglica. Zbral je kljub temu vse svoje sile in šel krepkih korakov proti nemškemu jarku. Za to hrabro dejanje so iz oba jarkov viharno ploskali. Skoro celo uro nisimo oddali mi, niti Nemci, nobenega strela. Naš častnik je šel čisto do ranjenca. Kljub temu, da je bil ranjen, je vzdignil Nemca, ga podpiral in odpeljal do nemških streliških okopov, kjer ga je začasno položil na neko vspetno. Nato se je mirno vrnil. Ni prišel brez plačila. Nemški častnik je prišel iz streliškega jarka, iztrgal iz svoje suknje odlikovanje in je pripel na prsa našemu častniku. Iz obeh streliških jarkov so zadoneli viharni „Živio!“—klici. Počasi se nam je bližal častnik, kjer se je utrujen zgrudil nezavesten v naše roke. Nemci so nam pustili dovolj časa, da smo mu pomagali. Nato se je srditi boj med nami in sovražnikom pričel vnovič.“

Izmenjava časopisov med streliškimi jarki.

„Vossische Zeitung“ poroča iz Rima: Po poročilu pariškega „Tempsa“ se vrši nekaj med nemškimi in francoskimi streliškimi jarki izmenjava časopisov, ki jih položijo vedno na gotovo mesto. Nekoč je nemški častnik priložil listek z besedami: „Časopisi so dobri, a mi jim ničesar ne verjamemo“. Francoski častnik je poslal sledeči odgovor: „Mogoče boste bolj verjeli priloženim ameriškim listom“. Nato je bilo 4 dni vse mirno, na kar se je izmenjava pričela vnovič.

Iz politične službe. K okrajnemu glavarstvu v Slovenjgradu je prestavljen namestniški konceptni praktikant Julij Reininghaus; iz Slovenjgradca v Ptuj je prestavljen namestniški konceptni praktikant dr. Otmar Pirkmaier in Viktor Zangger iz Ptujja k okrajnemu glavarstvu v Judenburg.

Pozdrav naših Savinjanov z bojišča. Dobili smo dopisnico, datirano z dne 14. novembra s sledečo vsebino: Slavno uredništvo! Mnogo srčnih pozdravov z bojnega polja Vam pošiljajo zmiraj zdravi in veseli Savinjan, Korošci in drugi Slovenci. Naše geslo: „Samo za domovino in za očetnjo se bojujemo! Za avstrijsko pravo! Vse za vero, dom, cesarja!“ Vaši udani: Ciril Mohor, Franc Gutman, Viktor Špehar, Anton Pavr, Vinko Fužir, Anton Vičaj, Franc Veber, Ivan Merva, Ivan Bizjak, Franc Pevec, Hubert Rath.

Slovinci!

Visokorodni cesarski namestnik za Stajersko, Manfred grof Clary-Aldringen je povelil z odlokom dne 8. novembra 1914 št. 6-3395-1 g. dr. Benkoviča, dr. Korošca in dr. Verstovška, da skrbijo za podporo vojakov, ki izpolnjujejo na bojiščih svojo plemenito domovinsko dolžnost. Podpisani so osnovali odbor, ki se sedaj imenuje „Nabiralni odbor za podpiranje vojakov na bojišču“.

Prva naloga odbora je, da priredi vojakom na bojišču, zlasti spodnještajerskih polkov, kolikor mogoče prijeten Božič. Zato prosi odbor posameznike, župnijske, občinske urade, okrajne zastope, okrajne in krajeve solske svete, društva itd., da se mu naklanjajo v ta namen darila v denarju, v zimski spodnji obleki, v cigaretah, smodkah itd.

Posebno naj se uporabi dan 2. decembra., ko je presviti cesar pred 66 leti nastopil vlado, da se nabira za božična darila, ki se bodo poslala našim vojakom na bojišče.

Ker se morajo do 6. decembra odposlati vsa darila na bojišča, zato prosi odbor, da se ozira pri vpošiljanju na to časovno določbo. Vsaka pošiljatev, ki se bode objavila v 1. stih, naj se naslovi:

„Nabiralni odbor za podpiranje vojakov na bojišču“, Maribor, Koroška cesta, št. 5.

Za odbor:

Dvorni svetnik Bedjanič, dr. Pipuš, dr. Verstovšek.